

Key Elements in the Design and Construction of Urban Sports Landmarks

1. Hassan Ebrahimi^{ID}*: PhD Student, Department of Sports Management, Faculty of Physical Education and Sport Sciences, Allameh Tabatabaee University, Tehran, Iran.

2. Gholamali Karegar^{ID}: Associate Professor, Department of Sports Management, Faculty of Physical Education and Sport Sciences, Allameh Tabatabaee University, Tehran, Iran

3. Habib Honari^{ID}: Assistant Professor, Department of Sports Management, Faculty of Physical Education and Sport Sciences, Allameh Tabatabaee University, Tehran, Iran

4. Sara Keshkar^{ID}: Associate Professor, Department of Sports Management, Faculty of Physical Education and Sport Sciences, Allameh Tabatabaee University, Tehran, Iran

*Corresponding Author's Email Address: javid_ebrahimi.hassan@yahoo.com

How to Cite: Ebrahimi, H., Karegar, G., Honari, H., & Keshkar, S. (2025). Key Elements in the Design and Construction of Urban Sports Landmarks. *Manifestation of Art in Architecture and Urban Engineering*, 3(1), 1-14.

Abstract:

An urban landmark is a sculptural composite that integrates internal features of volumes and geometric forms into a unified and cohesive whole. This composition possesses a stable and aesthetically pleasing geometric and balanced structure such that, once displayed in the urban landscape, it captures attention and engages the minds of citizens. Over time, it becomes a symbolic identifier for that urban area, forming a distinctive urban feature. Upon hearing the name of the area, the mind unconsciously attempts to visualize its defining characteristics. One of the significant contemporary global phenomena that influences public vitality, joy, and health is sports and its associated products. This aspect has been increasingly considered in urban space design, where efforts have been made to enhance vibrancy, liveliness, and the promotion of sports culture, as well as to attribute identity to sports venues through the design and installation of urban sports landmarks. The present research is qualitative in nature and is conducted through an in-depth and analytical study. It utilizes a combination of macro-level document analysis, comparative studies of sports symbols and landmarks in selected countries, and in-depth interviews with art experts and sports specialists. The Delphi technique and coding method were applied in the data analysis. The key elements were extracted using a thematic approach and derived through an analytical-inferential method. The findings revealed that in the design and form of urban sports landmarks, conceptual identity, spatial identity, historical identity, and visual-spatial identity are among the most critical components. Furthermore, attributes such as vibrancy, aesthetic appeal, emotional resonance, cultural uniqueness, and semantic depth are reflected in these landmarks. These features can significantly contribute to the development of public sports participation among citizens.

Keywords: Sports landmark, health and well-being, qualitative research.

Received: 04 February 2025

Revised: 07 May 2025

Accepted: 15 May 2025

Published: 20 June 2025

عناصر محوری در طراحی و ساخت المان‌های ورزشی شهری

۱. حسن ابراهیمی*^{ID}: دانشجوی دکتری، گروه مدیریت ورزشی، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران. (نویسنده مسئول)

۲. غلامعلی کارگر^{ID}: دانشیار، گروه مدیریت ورزشی، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

۳. حبیب هنری^{ID}: استادیار، گروه مدیریت ورزشی، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

۴. سارا کشکر^{ID}: دانشیار، گروه مدیریت ورزشی، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

*پست الکترونیک نویسنده مسئول: javid_ebrahimi.hassan@yahoo.com

نحوه استناددهی: ابراهیمی، حسن، کارگر، غلامعلی، هنری، حبیب، و کشکر، سارا. (۱۴۰۴). عناصر محوری در طراحی و ساخت المان‌های ورزشی شهری. تجلی هنر در معماری و شهرسازی، ۳(۱)، ۱۴-۱.

چکیده

المان شهری ترکیبی است پیکرواره که در ساخت آن از ویژگی‌های درونی احجام و اشکال هندسی بصورت یک کلیت یکپارچه و تلفیقی از موارد استفاده می‌شود. این ترکیب دارای یک نظام هندسی و تعادلی پایدار و زیباست به گونه‌ای که پس از خودنمایی در سطح شهر افراد را به خود جذب می‌نماید و ذهنشان را درگیر می‌کند که تا مدت‌ها در آن منطقه از شهر به صورت سمبلیک مشخصه‌ای برای شناخت شهر در منطقه مورد نظر می‌گردد و در واقع جزء شاخصه‌های شهری می‌گردد به گونه‌ای که ذهن با برده شدن نام منطقه مذکور ناخودآگاه به دنبال شاخصه‌ها و ویژگی‌های آن منطقه در خودتصویر سازی می‌کند. حال آنکه یکی از پدیده‌های مهم و اجتماعی حال حاضر جهان که در شور، نشاط و سلامت جامعه نیز موثر است، ورزش و محصولات مربوط به آن است که کم بیش در طراحی فضا‌های شهری نیز به آن پرداخته شده و سعی شده با طراحی و نصب المان‌های ورزشی شهری به سرزندگی، شادابی، توسعه ورزش، هویت بخشی اماکن ورزشی پرداخته شود. تحقیق حاضر از نوع تحقیقات کیفی و به صورت مطالعه عمیق و تحلیلی است که از طریق مطالعه اسناد کلان، مطالعه تطبیقی نمادها و المان‌های ورزشی کشورهای منتخب و مصاحبه عمیق با خبرگان هنر و متخصصان ورزش، با استفاده از تکنیک دلفی و کدگذاری انجام شده است. عناصر اصلی به روش تماتیک استخراج و با استفاده از روش تحلیلی استنتاجی بدست آمده‌اند. نتایج نشان داد که در طراحی و فرم ساخت المان ورزشی شهری، هویت مفهومی، هویت بخشی مکانی، هویت تاریخی و هویت فضایی بصری از مهمترین عناصر اصلی در طراحی المان‌های ورزشی است و خصیصه‌هایی همچون سرزندگی، چشم نوازی، خاطره انگیزی، بومی و منحصر به فرد، معنا و مفهوم داشتن را در خود نمایان سازد که می‌تواند در توسعه ورزش همگانی شهروندان موثر باشد.

کلیدواژگان: المان ورزشی، سلامت و تندرستی، تحقیق کیفی.

تاریخ دریافت: ۱۶ بهمن ۱۴۰۳

تاریخ بازنگری: ۱۷ اردیبهشت ۱۴۰۴

تاریخ پذیرش: ۲۵ اردیبهشت ۱۴۰۴

تاریخ انتشار: ۳۰ خرداد ۱۴۰۴

مقدمه

در دهه‌های اخیر، طراحی المان‌های شهری به‌ویژه در حوزه ورزش، به یکی از ابزارهای مؤثر در شکل‌دهی به هویت شهری، ارتقاء کیفیت بصری فضاهای عمومی و افزایش مشارکت اجتماعی شهروندان بدل شده است. المان‌های ورزشی شهری، فراتر از یک اثر هنری یا مجسمه صرف، نمایانگر مفاهیم فرهنگی، اجتماعی، تاریخی و زیبایی‌شناختی هستند که می‌توانند بستری برای تقویت پیوند شهروندان با فضاهای شهری و گسترش فرهنگ ورزش عمومی فراهم سازند (1, 2).

فضای عمومی شهری همواره به عنوان بستری برای کنش‌های اجتماعی، سیاسی و فرهنگی در نظر گرفته شده است؛ مکانی برای تعامل شهروندان از اقلیت مختلف که نقش مهمی در تقویت حس تعلق مکانی ایفا می‌کند. در این میان، نشانه‌ها و نمادهای شهری همچون المان‌ها، با ایجاد ارتباط میان ذهنیت فردی و فضای عینی، بستری برای بروز معنا و هویت فراهم می‌کنند (3, 4). طبق دیدگاه لانگ، کیفیت تجربه شهروند از شهر، به میزان زیادی وابسته به کیفیت بصری خیابان‌ها و فضاهای عمومی آن است و المان‌های شهری می‌توانند در ایجاد آن کیفیت نقش کلیدی داشته باشند (3).

از منظر هویتی، المان‌های ورزشی شهری توانایی برجسته‌ای در بازنمایی تاریخ، ارزش‌ها و فرهنگ‌های محلی دارند. برای مثال، مجسمه‌های ورزشی در شهرهای انگلیس اغلب به فوتبال، افتخارات باشگاه‌ها، قهرمانان بومی و لحظات غرورآفرین ورزشی می‌پردازند (5, 6). این آثار به گونه‌ای طراحی می‌شوند که با تاریخ فرهنگی، ورزشی و حتی اقتصادی شهرها گره خورده و هویتی منحصر به فرد به آن‌ها می‌بخشند. همچنین در مطالعات انجام‌شده در زمینه المان‌های ورزشی در کشورهای آسیایی، مانند چین، تلاش برای تبیین مفاهیمی چون سخت‌کوشی، شکست‌ناپذیری، حفظ شأن در شکست و روح جمعی از طریق ساخت المان‌های بی‌چهره و مفهومی مشهود است (7).

در همین راستا، در ایران نیز ورزش‌هایی مانند کشتی و تیراندازی با کمان به عنوان رشته‌های سنتی و نمادین، در طراحی المان‌های ورزشی شهری جایگاه ویژه‌ای دارند. این عناصر مفاهیمی نظیر جوانمردی، فتوت و ایثار را با خود به همراه دارند و در ذهن مخاطبان یادآور هویت ملی هستند (8, 9). از این رو، مفهوم‌پردازی در طراحی المان‌های ورزشی نباید صرفاً در فرم خلاصه شود، بلکه باید پیام‌آور ارزش‌های فرهنگی، اجتماعی و روانی جامعه نیز باشد.

از دیدگاه روان‌شناسی سلامت، قرارگیری در محیط‌های شهری که واجد نشانه‌ها و محرک‌های بیرونی برای مشارکت در فعالیت‌های بدنی هستند، می‌تواند یکی از عوامل مهم در تحریک رفتارهای سلامت‌محور محسوب شود. بر اساس مدل باور سلامت (HBM)، یکی از شرایط لازم برای ایجاد انگیزه در انجام رفتارهای مرتبط با سلامت، وجود نشانه‌های عمل است که می‌تواند شامل علائم بصری مانند المان‌های ورزشی در فضاهای عمومی باشد (10). این المان‌ها می‌توانند به عنوان یادآور ورزش و فعالیت بدنی عمل کرده و شهروندان را به مشارکت در رفتارهای سلامتی تشویق کنند.

در جوامع شهری، ورزش نه تنها به عنوان یک پدیده فیزیولوژیک، بلکه به عنوان پدیده‌ای اجتماعی و فرهنگی مطرح است که می‌تواند بر بهداشت روانی، نشاط اجتماعی، هویت محلی و سرمایه اجتماعی تأثیرگذار باشد (11, 12). از این منظر، طراحی المان‌های ورزشی می‌تواند بستری برای ارتقاء سلامت جمعی و کیفیت زندگی باشد. همچنین توسعه گردشگری ورزشی نیز از مزایای جانبی این فرآیند است که امروزه بسیاری از کشورها مانند چین با ایجاد دهکده‌های ورزشی در حاشیه رودخانه‌ها و دریاها به آن پرداخته‌اند (13, 14).

از منظر زیبایی‌شناسی، المان‌های ورزشی موفق آن‌هایی هستند که بتوانند با استفاده از زبان بصری قوی، نمادی معنادار از یک ورزش خاص یا مفهوم انسانی ارائه دهند. به عنوان نمونه، طراحی پیکتوگرام‌های المپیک در طول دهه‌های اخیر از عناصر فرمی صرف فراتر رفته و به حاملان پیام‌های فرهنگی و هویتی تبدیل شده‌اند. این روند به وضوح بیانگر اهمیت طراحی دقیق و هدفمند المان‌ها در بیان هویت رویداد و مکان است. علاوه بر ابعاد زیبایی‌شناسی و هویتی، تطابق و انسجام کالبدی المان‌های ورزشی با بافت شهری نیز عنصری کلیدی در موفقیت آن‌ها به شمار می‌رود. المانی که با مصالح با کیفیت ساخته شده و در تناسب با معماری پیرامونی نصب شده باشد، نه تنها خود را تحمیل نمی‌کند، بلکه به عنوان مکملی برای فضا عمل می‌نماید (2، 15).

نقش رسانه‌های دیداری و بازنمایی هنری ورزشکاران و لحظات غرورآفرین ورزشی نیز در ایجاد پیوند عاطفی با شهروندان انکارناپذیر است. مجسمه‌هایی که در یادبود ورزشکاران در فضای عمومی ساخته می‌شوند، نه تنها ابزاری برای انتقال ارزش‌های فرهنگی و اجتماعی‌اند، بلکه نقش مهمی در بازآفرینی خاطرات جمعی و تقویت حافظه تاریخی شهر ایفا می‌کنند (16، 17). این مجسمه‌ها در پیوند با خاطره و هویت اجتماعی افراد عمل می‌کنند و به عنوان رسانه‌هایی قدرتمند از هویت شهری شناخته می‌شوند.

از سوی دیگر، در طراحی این المان‌ها باید نیازهای مخاطب شهری امروزی را نیز مدنظر قرار داد. شهروندان نیازمند فضایی هستند که هم از نظر بصری جذاب باشد و هم بار معنایی داشته باشد. طراحی المان‌های شهری باید تلفیقی از هنر، فرهنگ، عملکرد و ارتباط با شهروند باشد؛ امری که تنها با تعامل میان متخصصان حوزه‌های مختلف از جمله هنر، شهرسازی، جامعه‌شناسی، روان‌شناسی و ورزش قابل تحقق است (18، 19).

بنابراین، طراحی المان‌های ورزشی شهری باید بر پایه درک عمیق از بافت فرهنگی و اجتماعی شهر، ویژگی‌های اقلیمی، پیشینه تاریخی ورزش در منطقه و ارزش‌های انسانی شکل گیرد. این المان‌ها می‌توانند نقش واسطه‌ای میان فضای فیزیکی و هویت ذهنی ایفا کرده و به ارتقاء سطح زندگی شهری کمک کنند (20، 21).

در نهایت، می‌توان گفت که المان‌های ورزشی شهری دیگر تنها نمادهایی تزئینی نیستند، بلکه به واسطه قدرت نشانه‌ای خود، واجد قابلیت‌هایی برای تحریک رفتارهای سلامت‌محور، ایجاد نشاط جمعی، تقویت حس مکان و ارتقاء هویت شهری هستند. در عصر حاضر، که شهرها در رقابتی شدید برای هویت‌سازی، گردشگری، و کیفیت زیست هستند، بهره‌گیری از این ظرفیت‌ها ضرورتی انکارناپذیر به نظر می‌رسد. مقاله پیش رو با تأکید بر پژوهش کیفی و بهره‌گیری از روش دلفی و مصاحبه با خبرگان، تلاش دارد تا به شناسایی و تبیین عناصر اصلی مؤثر در طراحی المان‌های ورزشی شهری ایران بپردازد و الگویی کاربردی برای طراحان و مدیران شهری فراهم سازد.

روش‌شناسی پژوهش

هدف از انجام این پژوهش شناسایی و تدوین عناصر اصلی و محوری المان‌های ورزشی شهری ایران است. تحقیق حاضر از نوع تحقیقات کیفی و به صورت مطالعه عمیق و تحلیلی استروژ کیفی امکان توصیف و درک مفاهیم، معانی و پدیده‌های مرتبط با تعاملات انسانی و اجتماعی را فراهم می‌کند. نگرش‌ها، دیدگاه‌ها و باورهای انسان‌ها در مورد خودشان و جهان اطرافشان از مهم‌ترین حوزه‌های پژوهش کیفی است (22، 23).

با وجود اینکه روش کیفی نیز مانند سایر پژوهش‌ها با بیان مسأله شروع می‌شود، اما، برخلاف مطالعات کمی بر متغیر یا متغیرهای خاصی تأکید نمی‌شود، بلکه کلیت موضوع مورد نظر را در زمینه یا بستری که آن را احاطه کرده است در نظر می‌گیرد، به عبارتی تحقیق کیفی داده‌های خود را با رجوع به عقاید، ارزش‌ها و رفتارها در بافت طبیعی آن به دست می‌آورد (24). در این پژوهش از طریق مطالعه اسناد کلان ملی و بالاسری، مطالعه تطبیقی المان‌های ورزشی کشورهای منتخب و مصاحبه عمیق با خبرگان هنر و متخصصان ورزش، با استفاده از تکنیک دلفی و کدگذاری نتایج انجام شده است. اطلاعات، مورد نظر پژوهش بر اساس بررسی دقیق که از طریق مطالعه اسناد کلان همانند، نظامنامه فرهنگی ورزش کشور مصوب شورای عالی انقلاب فرهنگی، طرح جامع مجسمه های شهر تهران، آیین نامه نحوه نظارت بر انتخاب ساخت و نصب مجسمه و یادمان در میدانها و اماکن عمومی مصوب ۱۳۸۷/۰۳/۰۴ شورای عالی انقلاب فرهنگی، مطالعه تطبیقی نمادها و المان‌های ورزشی کشورهای منتخب و مصاحبه عمیق با خبرگان هنر و متخصصان ورزش، با استفاده از تکنیک دلفی و کدگذاری انجام شده است. جامعه آماری تحقیق این افراد را در بردارد: خبرگان هنر و صاحب نظران در ورزش و تربیت بدنی شامل متخصصان دانشگاهی و اعضای هیئت علمی تربیت بدنی؛ متخصصان اجرایی ورزش کشور شامل وزارت ورزش، فدراسیونها، ادارات تربیت بدنی، کارشناسان اجرایی و ستادی مدیریت شهری؛ ورزشکاران و مربیان نخبه ملی. ابتدا از هریک از حوزه‌های یادشده ده نفر به عنوان نمونه انتخاب شدند و مصاحبه های عمیق صورت گرفت. با توجه به اشباع نظری تحقیق، مصاحبه های کیفی انجام شد. همچنین برای به دست آمدن عناصر اصلی المان های ورزشی شهری ایران، دو جلسه گروه کانونی با تعداد مشخصی از خبرگان (هفت نفر) انجام شد. زمان جلسات کانونی دو ساعت و زمان هر مصاحبه یک ساعت بود. در ادامه به جزئیات بیشتری در مورد روش گروه کانونی پرداخته شده که مبنای این بخش از تحقیق نیز قرار گرفته است. روش گروه کانونی یا گفتوگوی گروهی متمرکز، یکی از روشهای متداول در روش تحقیق کیفی است که به منظور جمع آوری اطلاعات، بررسی مسئله و محصولات یا خدمات انجام میشود. گروه کانونی یکی از روشهای اکتشافی کیفی است که در این روش، گروهی محدود از افراد مطلع تشکیل میشود و از آنها خواسته میشود تا نظر و تحلیلشان را در مورد موضوع مورد نظر به صورت آزادانه به بحث و تبادل نظر بگذارند. این روش برای تحلیل بازخوردها و نظرات خبرگان امر استفاده میشود. این نوع مصاحبه، علاوه بر اینکه امکان آگاهی از نظرات شرکت کنندگان را برای پژوهشگر فراهم میکند، به دلیل همافزایی حاصل از دادوستدهای فکری میان شرکت کنندگان، به فراهم آوری داده های غنی تر و گشوده شدن مسیرهای روشنتر در جریان مصاحبه نیز کمک میکند (25). لازم به ذکر است که پس از بررسی عناصر اصلی المان های ورزشی شهری ایران، عناصر اصلی با استفاده از روش تحلیلی استنتاجی استخراج شده است؛ به عبارت دیگر، ابتدا مصاحبه ها انجام شده و بعد از انجام کدگذاری و تهیه فهرستی از عناصر اصلی با نظرات خبرگان در جلسات گروه کانونی نهایی شده است. استنتاجی بودن پژوهش از آنروست که تلاش شده تا عناصر اصلی المان های ورزشی شهری ایران از گزاره های فرهنگی و مذهبی ایران و منابع ذکرشده و مصاحبه با متخصصان و خبرگان استنتاج شود. در توضیح روش استنتاجی میتوان گفت که در پژوهشهای فلسفی، فرهنگی و اجتماعی از این روش چه در ساحت نظری و چه در ساحت عملی استفاده میشود (26).

یافته‌ها

با نگاهی عمیق به اهداف این پژوهش، به منظور بررسی ضوابط و مقررات موجود در زمینه المان های شهری، سازمانهای درگیر در موضوع المان‌ها و مجسمه های شهری، اسناد کلان ملی و بالاسری، مطالعه تطبیقی المان‌های ورزشی کشورهای منتخب و مصاحبه عمیق با خبرگان هنر و متخصصان ورزش مورد بررسی

قرار گرفتند و مشخص شد که تنها دو آیین نامه در سازمان زیباسازی در این زمینه وجود دارد که چندبار به روز رسانی شده اند و به نظر میرسد در طراحی المان های شهری عناصر مختلفی را باید مد نظر قرار داد که المان های ورزشی نیز از این قاعده به دور نیستند. با توجه به نتایج و یافته های حاصل از این پژوهش می توان گفت در طراحی یک المان ورزشی شهری پنج عنصر مهم را باید مد نظر قرار داد که عبارتند از:

۱- معنا و مفهوم داشتن یک المان ورزشی

۲- هویت بخشی مکانی

۳- هویت تاریخی

۴- هویت بصری

۵- کالبد فضایی

شکل ۱. مدل عناصر اصلی المان های ورزشی شهری

عناصر اول در طراحی و ساخت یک المان ورزشی معنا و مفهوم است. بنظر می رسد یک المان ورزشی پیام رسان باشد. و القاء کننده یک پیام باشد که مشخصه آن رفتارهای انسانی است. رفتارهای انسانی که در آن جنسیت مطرح نیست ولی برای هر مرد و زنی یک ارزش است. مردم را به ورزش تشویق کند. انرژی در آن نمایان بوده و به بیننده نیز انتقال یابد. کار تیمی و گروهی و حس اجتماعی بودن انسان را یادآور شده و در یک نگاه کلی با شور و نشاطی که در مخاطب ایجاد کرده بطور غیر مستقیم حاوی یک پیام انگیزشی ورزشی برای مخاطب باشد. همچنین المان ورزش کشتی به عنوان ورزش اصلی و ملی کشور یکی از پرتکرار ترین المان های ورزشی شهری ایران است که در اکثر میادین کشور نمونه هایی از آن وجود دارد و بعد از آن نیز المان آرش کمان گیر از دیگر نمادهای ورزشی شهری ایران است. جوانمردی، فتوت، ایثار و رشادت مفاهیمی هستند که با این دو نماد ورزشی سالیان دراز همراه شده اند.

جدول ۱. هویت مفهومی المان‌های ورزشی شهری

عنصر	زیر مجموعه عنصر	موضوعات نهفته در عنصر
مفهوم داشته باشد (معنا دار)	نقش پیام رسان داشته باشد	یک پیام و رفتار انسانی در آن نمایان باشد یادآور ورزش و کار گروهی باشد. حرکت و انرژی در آن نمایان باشد
	مردم را به ورزش تشویق کند	کاش برای ورزش وقت داشتیم در اولین فرصت ورزش کنم
	طرح موضوع کند	اشعار ورزشی را نمایان کند ترکیبی و پیچیده باشد خیلی ابهام نداشته باشد.

عنصر دوم که در طراحی یک المان ورزشی باید مد نظر قرار گیرد هویت بخشی یک المان ورزشی به محل و جایگاهی و محل نصب خود است. یک المان ورزشی باید منحصر بفرد ساخته شود و حس شادی را از طریق هماهنگی و هارمونی در شکل و حرکت نمایان کند. در شهر نسخه‌های زیادی نداشته باشد و مخصوص محل خاصی ساخته و در آنجا نصب شود. یک چهره خاص نباشد ولی بومی آن منطقه باشد. با نام محلی که در آن نصب شده از طریق استفاده از چهره‌های محلی محبوب، یک اسطوره و یا علاقه مردم به یک رشته ورزشی و یا حتی ابزار ورزشی رشته مورد علاقه مردم، به مکانی که در آن نصب شده هویت خاصی اعطاء کند.

جدول ۲. هویت مکانی المان‌های ورزشی شهری

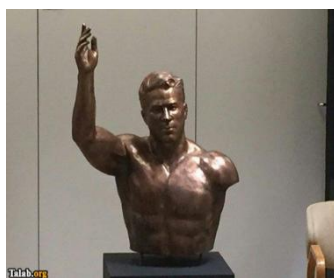
عنصر	زیر مجموعه عنصر	موضوعات نهفته در عنصر
هویت بخشی مکانی	منحصر بفرد باشد	حس شادی ایجاد کند تک باشد چهره نباشد، عام باشد
	بومی و محلی باشد	متناسب با نام محل استفاده از چهره محلی محبوب علاقه مردم به یک رشته ورزشی خاص اسطوره شهر باشد

عنصر سوم که در طراحی یک المان ورزشی مورد توجه اکثر کارشناسان مدیریت شهری، هنر و متخصصین ورزش است هویت تاریخی یک المان ورزشی است که به محل و جایگاهی که در آن نصب شده می‌بخشد. یک المان ورزشی باید نوستالژی و خاطره انگیز باشد متناسب با رویداد و جشنواره ورزشی خاصی طراحی و ساخته شود و حس جوانی و نشاط را یادآور شود. و بیانگر یک موفقیت و دستاورد ورزش انفرادی یا گروهی باشد و یا اینکه بیانگر ورزش رایج محل و منطقه نصب شده خود باشد. ورزشی که از دیرباز مورد علاقه و توجه مردم بوده است و در آن تبحر خاصی دارند و صاحب سبک شده اند و در آن منطقه رایج ترین ورزش محسوب می‌شود. بعنوان مثال المان ورزش چوخه در شمال خراسان در یکی از میادین شهر قوچان نصب شده است که بیانگر هویت تاریخی و رواج کشتی چوخه در این خطه می‌باشد.

جدول ۳. هویت تاریخی المان های ورزشی شهری

عنصر	زیر مجموعه عنصر	موضوعات نهفته در عنصر
هویت تاریخی	نوستالژی داشته باشد	متناسب بارویداد و جشنواره
	بخشی از تاریخ منطقه باشد	یادآور روزهای جوانی و نشاط
		بیانگر یک موفقیت ورزشی
		ورزشی باشد که از دیرباز در آن منطقه رایج است.

عنصر چهارم در طراحی و ساخت یک المان ورزشی هویت بصری آن المان است. متخصصین معتقدند یک المان ورزشی باید زیبا و چشم نواز باشد حرکت و شکل ورزشی را که مد نظر دارد هماهنگ بچشم بیاید چرا که زیبایی حرکات ورزشی در اجرای هماهنگ حرکات ورزشی است. ابزار و نماد و سمبلی زیبا از یک ورزش خاصی یا مفهومی انسانی و زیبا داشته باشد. دارای رنگ زیبا باشد و از حدالامکان از جنس خوب و با ارزشی نظیر برنز ساخته شود. بعنوان مثال تندیس جهان پهلوان تختی اثر علیرضا خاقانی که محل نصب آن در موزه آکادمی ورزش ایالت آلاباما آمریکا است نمونه خوبی است که یاد آور مفهومی انسانی و زیبا همانند جوانمردی است و از فلز گرانبهای برنز ساخته شده است.

شکل ۲. مجلسه برنزی

جدول ۴. هویت بصری المان های ورزشی شهری

عنصر	زیر مجموعه عنصر	موضوعات نهفته در عنصر
هویت بصری	زیبایی داشته باشد	حرکت و شکل در آن هماهنگ بچشم بیاید.
	چشم نواز باشد	ابزار، نماد و سمبلی زیبا از یک ورزش باشد.
		رنگ زیبا و جنس خوبی نظیر برنز داشته باشد.
		هنری و سه بعدی ساخته شود.

عنصر پنجم کالبد فضایی یک المان ورزشی است. بنظر می رسد یک المان ورزشی باید داری یک کالبد فضایی مناسب باشد. کالبد فضایی هماهنگی و همخوانی المان با محیط پیرامونی خود به لحاظ متریکال محتوا و سایر موارد را شامل میشود. المان ورزشی باید مقاوم و ضد سرقت باشد. با معماری ساختمان ها و بناهای اطرافش همخوانی داشته باشد و به نوعی تکمیل کننده بناهای اطراف خود باشد. در زمینه خود محو باشد. اما بطور مجزا نیز صاحب برجستگی خاصی در مجموعه خویش باشد.

جدول ۵. کالبد فضایی المان های ورزشی شهری

عنصر	زیر مجموعه عنصر	موضوعات نهفته در عنصر
کالبد فضایی	شکل طراحی	حجم واقعی یا کمی بزرگتر نقش ساده و غیر متعارف باشد.
	فرم معماری	ضد سرقت و مقاوم باشد با زمینه اطراف خود هماهنگ باشد.

بحث و نتیجه گیری

یافته های پژوهش حاضر، نشان دهنده اهمیت پنج عنصر کلیدی در طراحی و ساخت المان های ورزشی شهری شامل «هویت مفهومی»، «هویت مکانی»، «هویت تاریخی»، «هویت بصری» و «کالبد فضایی» است. این عناصر نه تنها ویژگی های زیبایی شناختی و عملکردی دارند، بلکه در انتقال پیام های فرهنگی، تقویت حس تعلق و ارتقای سلامت عمومی نیز نقش بسزایی ایفا می کنند. تحلیل داده ها نشان داد که طراحی موفق یک المان ورزشی نیازمند تلفیق ابعاد مفهومی، زیبایی شناختی، اجتماعی و محیطی است.

عنصر نخست یعنی «هویت مفهومی»، به بُعد معنایی و پیام رسانی المان های ورزشی اشاره دارد. طبق نتایج پژوهش، یک المان ورزشی مؤثر باید واجد پیامی نمادین، انسانی و اجتماعی باشد که بتواند بیننده را به تفسیر و واکنش وادارد. این یافته با نتایج مطالعات (8) که اخلاق و جوانمردی را مؤلفه اصلی در شکل گیری هویت ورزشی ایران معرفی می کند، مطابقت دارد. همچنین نمونه هایی چون تندیس آرش کمانگیر یا تختی، از نظر مفهومی واجد بار ارزشی ای هستند که با رفتارهای مطلوب انسانی چون ایثار، تلاش و شجاعت درآمیخته است. در مطالعات جهانی نیز این الگو مشهود است؛ برای مثال، مجسمه های فوتبالی در انگلیس اغلب بازتابی از افتخار، دلنگی و غرور محلی هستند که از طریق داستان سرایی بصری با مخاطب ارتباط برقرار می کنند (5, 6).

عنصر دوم «هویت مکانی» است که بر بومی سازی المان ها و ارتباط آن ها با مکان نصب شان تأکید دارد. نتایج نشان داد که ساخت المان هایی که با ویژگی های اقلیمی، فرهنگی و اجتماعی منطقه سازگار هستند، موجب تقویت حس تعلق مکانی می شود. این یافته با پژوهش های (15) و (20) همخوانی دارد که بر نقش المان ها در بازنمایی ویژگی های هویتی مکان و ذهنیت شهروندان تأکید می کنند. استفاده از چهره های محبوب محلی یا اشاره به ورزش بومی خاص مانند چوخه در خراسان، نمونه هایی موفق از این رویکرد هستند. در واقع، طراحی یک المان نباید کپی شده و تکراری باشد، بلکه باید متناسب با بافت فرهنگی همان محل تولید گردد.

در بُعد سوم یعنی «هویت تاریخی»، نتایج نشان می دهد که المان های ورزشی با ارجاع به رویدادها، قهرمانان و سنت های تاریخی می توانند به نمادهایی برای یادآوری و غرور ملی تبدیل شوند. برای مثال، تندیس های فوتبالی در بریتانیا نه تنها گرامیداشت یک چهره ورزشی هستند، بلکه بخشی از تاریخ شهر و باشگاه محسوب می شوند (7). در روسیه نیز، بناهای یادبود ورزشی مانند تندیس لو یاشین به بازنمایی نگرش های فرهنگی پس از شوروی پرداخته و حامل پیام هایی از آزادی، مقاومت و غرور ملی هستند (12). همچنین در آتن باستان، آثار هنری ورزشی به بازتابی از ساختارهای فرهنگی، تربیتی و ارزشی جامعه تبدیل شده بودند (27).

عنصر چهارم، «هویت بصری» است که به جنبه‌های فرمی، رنگی، مصالح و زیبایی‌شناسی المان‌ها مربوط می‌شود. یافته‌ها نشان داد که برای تأثیرگذاری یک المان در فضای شهری، باید هماهنگی بصری، فرم متناسب با حرکت ورزشی، رنگ مناسب و متریال با کیفیت مانند برنز در طراحی آن رعایت شود. این موضوع با نتایج مطالعاتی چون (10) که بر اهمیت نشانه‌های دیداری در برانگیختن رفتارهای سالم تأکید دارد، همسو است. طراحی بصری قوی می‌تواند در القای انرژی و انگیزه مشارکت در ورزش مؤثر باشد. همچنین مطالعات {Kim, 2012 #235345} بر روی روند طراحی پیکتوگرام‌های المپیک، مؤید آن است که هرچه طراحی دقیق‌تر، نمادین‌تر و دارای سبک مشخص‌تری باشد، تأثیرگذاری آن بیشتر است.

عنصر پنجم نیز «کالبد فضایی» است که به چگونگی هماهنگی المان با زمینه پیرامونی، مقاومت فیزیکی، امنیت و همخوانی با محیط شهری اشاره دارد. در این زمینه، پژوهش (2) نیز نشان داده است که المان‌هایی که به درستی با معماری و مقیاس محیط پیرامون ترکیب می‌شوند، از نظر عملکردی و ادراکی برای شهروندان پذیرفتنی‌تر هستند. این المان‌ها نه تنها نباید تداخلی بصری در فضا ایجاد کنند، بلکه باید به شکلی در فضا قرار گیرند که مکمل ساختارهای موجود باشند و در عین حال برجستگی هویتی خود را حفظ کنند.

مطالعه تطبیقی نمادهای شهری در کشورهای مختلف نیز یافته‌های این تحقیق را تقویت می‌کند. در چین، طراحی المان‌های فوتبالی بر ارزش‌هایی مانند پشتیبان، یادگیری از شکست و حفظ حیثیت تأکید دارد (7). این مفاهیم به گونه‌ای در طراحی مجسمه‌ها منعکس شده‌اند که مخاطب بتواند از طریق آن‌ها با فرهنگ ورزشی و ملی کشور پیوند برقرار کند. در نمونه‌ای دیگر، در پروژه گردشگری ورزشی نینگبو در چین، با سرمایه‌گذاری در ایجاد فضاهای تفریحی و نصب المان‌های بی‌نام ورزشی، تلاش شده است تا از طریق نشانه‌های بصری، فضاهای شهری به بستری برای نشاط، ورزش و گردشگری تبدیل شوند (13).

از منظر نظری نیز، مدل باور سلامت (HBM) نشان می‌دهد که نشانه‌های بیرونی مانند المان‌های بصری، می‌توانند نقش محرک برای اقدام به رفتارهای سالم ایفا کنند (10). وجود المان‌های ورزشی در فضای شهری می‌تواند مانند کارت یادآوری سلامت عمل کرده و شهروندان را به مشارکت در ورزش سوق دهد. به‌ویژه در جوامع امروزی که با افزایش بیماری‌های روانی، کاهش تحرک و چالش‌های اجتماعی مواجه‌اند، طراحی چنین المان‌هایی به عنوان رسانه‌های بصری سلامت اهمیت دوچندان می‌یابد (11).

در نهایت، این یافته‌ها با دیدگاه (4) نیز همسوست که معتقد است خیابان‌ها و فضاهای عمومی، حامل خاطره، تعامل اجتماعی و بازتاب‌دهنده زندگی شهری‌اند و المان‌ها می‌توانند به ابزاری برای ثبت حافظه جمعی و تعامل اجتماعی بدل شوند. بر همین اساس، نقش المان‌های ورزشی تنها به زیبائشناسی شهری محدود نیست، بلکه به عنوان ابزاری برای سیاست‌گذاری فرهنگی، هویت‌سازی و ترویج ورزش و سلامت عمومی مطرح‌اند.

یکی از مهم‌ترین محدودیت‌های این مطالعه، محدود بودن جامعه آماری به گروهی از متخصصان هنر و ورزش در ایران بود که ممکن است دیدگاه‌های آنان به دلیل زمینه فرهنگی مشترک، در مقایسه با نمونه‌های بین‌المللی تنوع کمتری داشته باشد. همچنین، تمرکز پژوهش بر تحلیل کیفی و روش تماتیک، گرچه عمق خوبی به تحلیل داده‌ها بخشید، اما موجب شد تا تعمیم نتایج به دیگر فضاهای شهری با احتیاط بیشتری صورت پذیرد. نبود بانک جامع داده از المان‌های ورزشی شهری در ایران نیز گردآوری برخی اطلاعات را دشوار کرد.

برای پژوهش‌های آینده، پیشنهاد می‌شود مطالعات مقایسه‌ای بین‌المللی با تمرکز بر کشورهای دارای سنت‌های ورزشی گوناگون انجام شود تا بتوان الگوهای متنوع‌تری از طراحی و مفهوم‌پردازی المان‌های ورزشی را بررسی کرد. همچنین بررسی تأثیرگذاری روانی و رفتاری این المان‌ها بر شهروندان با بهره‌گیری از

روش‌های ترکیبی کمی-کیفی می‌تواند به درک جامع‌تری از نقش آن‌ها در ترویج سلامت و ارتقای کیفیت زندگی منجر شود. تحلیل فضایی GIS برای مکان‌یابی بهینه المان‌های ورزشی نیز از دیگر مسیرهای ارزشمند تحقیقاتی است.

شهرداری‌ها و طراحان شهری می‌توانند با بهره‌گیری از نتایج این پژوهش، در طراحی المان‌های ورزشی، پنج عنصر کلیدی مفهومی، مکانی، تاریخی، بصری و فضایی را به‌عنوان شاخص‌های اصلی در نظر گیرند. توصیه می‌شود المان‌ها به‌گونه‌ای طراحی شوند که نه تنها بیانگر تاریخ و فرهنگ منطقه باشند، بلکه به صورت کاربردی در تقویت روحیه عمومی و ترویج ورزش نیز ایفای نقش کنند. همچنین استفاده از مواد مقاوم، فرم‌های انگیزشی، و هماهنگی با بافت محلی، می‌تواند اثربخشی این عناصر را در بافت شهری دوچندان نماید.

مشارکت نویسندگان

در نگارش این مقاله تمامی نویسندگان نقش یکسانی ایفا کردند.

تشکر و قدردانی

از تمامی کسانی که در طی مراحل این پژوهش به ما یاری رساندند تشکر و قدردانی می‌گردد.

تعارض منافع

در انجام مطالعه حاضر، هیچ‌گونه تضاد منافی وجود ندارد.

حمایت مالی

این پژوهش حامی مالی نداشته است.

موازن اخلاقی

در انجام این پژوهش تمامی موازن و اصول اخلاقی رعایت گردیده است.

خلاصه مبسوط

Extended Abstract

Introduction

Urban public spaces play a critical role in shaping social interaction, civic identity, and collective memory. Among the structural and symbolic components of these spaces, urban elements—particularly sports monuments and landmarks—serve not only aesthetic functions but also convey cultural, historical, and health-related messages (1, 2). Urban sports elements can

be understood as physical installations that, beyond their sculptural presence, encapsulate collective values and project messages that resonate with public memory, identity, and wellness.

According to Appleyard (2002), the quality of urban life is greatly influenced by the character and symbolism embedded in public elements such as sculptures and monuments, which serve as anchors of collective identity and reference points in the urban cognitive map (4). Lang (2007) emphasizes that the perceived image of a city is significantly shaped by the visual qualities of its streets and public objects, making the visual integration of urban elements with the surroundings a decisive factor in urban design (3).

Sports as a socio-cultural phenomenon have increasingly found their place in urban design. In fact, physical activity and athletic identity not only contribute to individual well-being but also act as instruments for community engagement, public health promotion, and cultural expression (10, 11). Urban sports elements, therefore, act as intermediaries between urban space and the symbolic world of sports, encapsulating values such as perseverance, fair play, national pride, and collective memory (8, 16).

A comparative view illustrates that different societies manifest their cultural orientation through sports monuments. For instance, in the United Kingdom, football statues often memorialize club legends and serve as emotional landmarks that evoke nostalgia and local pride (5, 6). In China, however, sports elements such as anonymous figures emphasize collective values like perseverance, learning, and resilience, rooted in East Asian cultural norms (7). The integration of sports symbolism into urban landscapes is thus a global practice that adapts to local cultural, historical, and aesthetic values (27).

In the Iranian context, traditional sports such as wrestling and archery are often chosen as motifs for sports monuments. These sports are not only historically significant but also carry conceptual meanings such as heroism, chivalry, and sacrifice (9). Consequently, understanding the essential design elements that make these urban symbols functionally and symbolically effective is a pressing need for planners, architects, and municipal decision-makers. Previous studies in urban aesthetics and identity formation support the idea that effective monuments reflect both individual and collective identities, contribute to urban vitality, and encourage community participation (15, 18).

In parallel, the Health Belief Model (HBM) posits that visual cues in public space—such as sports symbols—can serve as stimuli for health-promoting behaviors, such as engaging in physical activity. These cues operate as external motivators that can enhance public awareness and action toward healthy lifestyles (10). In this regard, urban sports elements function not only as passive artistic objects but also as active behavioral triggers with psychological and social influence.

In light of the above, the present study aims to identify and conceptualize the core components of effective urban sports elements in Iran through a qualitative and interpretive research framework. The goal is to provide a systematic model that could guide future urban design efforts in embedding sports-related meaning and function into the built environment.

Methods and Materials

This study employed a qualitative research design, grounded in thematic analysis. Data collection included the analysis of national policy documents on sports and urban beautification, comparative analysis of international sports monuments, and in-depth interviews with experts in the fields of art, urban planning, and physical education. The Delphi method was utilized to reach expert consensus, and coding was conducted to extract key themes. Two focus group sessions were also held with selected experts to refine the categorization of core elements. Data analysis proceeded through an inductive-deductive process, with extracted elements aligned with theoretical constructs and expert validation.

Findings

The analysis yielded five primary components as essential elements in the design of urban sports elements: (1) Conceptual Identity, (2) Spatial Identity, (3) Historical Identity, (4) Visual-Spatial Identity, and (5) Physical-Spatial Form.

The first element, **Conceptual Identity**, refers to the meaning embedded within the design. Effective urban sports elements convey a symbolic message—such as motivation, teamwork, or perseverance—and embody human values beyond gender or age. These symbols act as motivational triggers and behavioral nudges for passersby.

The second component, **Spatial Identity**, focuses on contextual uniqueness and cultural specificity. A well-designed monument should be locally relevant and not replicable across other cities. It must reflect the local community's preferences—be it through popular local athletes, regional sports practices, or cultural aesthetics.

The third theme, **Historical Identity**, pertains to the temporal dimension of the monument. Urban sports elements should resonate with specific historical events, collective memories, or sporting achievements relevant to the site. For instance, wrestling elements in North Khorasan represent the traditional practice of "Chookkeh" wrestling.

Visual-Spatial Identity, the fourth component, emphasizes form, material, and aesthetics. Successful monuments were described as those constructed with durable materials (e.g., bronze), possessing artistic form, harmonious movement, and strong visual appeal.

The final component, **Physical-Spatial Form**, relates to the integration of the monument with the urban landscape. The structure should be theft-resistant, weatherproof, and consistent with surrounding architecture while maintaining individual distinctiveness. Harmonization with the urban context ensures both functional viability and aesthetic complementarity.

Discussion and Conclusion

The study confirms that urban sports elements are multidimensional artifacts that must simultaneously satisfy aesthetic, symbolic, cultural, and spatial expectations. Conceptual identity emerged as the cornerstone of meaningful design. Monuments that communicate values such as bravery, perseverance, and fair play can trigger emotional and motivational responses in citizens, encouraging engagement with sports and enhancing civic pride. These findings align with international practices where sports monuments often serve as narrative devices that recount local histories, celebrate achievements, and foster emotional belonging.

Spatial identity ensures that a monument does not become a generic urban decoration but a distinctive symbol rooted in its locality. It enables the urban symbol to function as a cognitive anchor for both residents and visitors. This observation is consistent with place attachment theories and earlier findings that emphasize the role of spatial relevance in enhancing public engagement.

Historical identity adds depth to the urban narrative. Monuments linked to specific events or heroic figures help preserve collective memory and translate abstract values into tangible form. Whether it is the statue of Lev Yashin in Moscow or a football legend in Manchester, such monuments become vessels of cultural heritage and socio-political identity.

Visual-spatial and physical-spatial considerations underscore the necessity of design quality and contextual coherence. Monuments that are aesthetically appealing, well-proportioned, and fabricated from durable materials enhance the visual language of the city and withstand environmental challenges. These components are not merely technical but also contribute to the monument's symbolic permanence.

In conclusion, urban sports elements are not neutral installations; they are powerful communicative tools that bridge space, culture, and public health. In modern cities striving for identity, livability, and social cohesion, well-designed sports monuments can serve as catalysts for collective vitality and cultural sustainability. This study offers a conceptual framework that can inform urban planners, artists, and policy-makers in embedding meaning and function into the urban sports landscape.

References

1. Behzadfar M. City Identity: A Look at the Identity of Tehran City. Tehran: Nashr-e Shahr Institute; 2012.
2. Bazrgar MR. Investigating the Role of Urban Elements in Strengthening Physical Identity; Case Study of Shiraz. Journal of Research and Urban Planning. 2017;8(30).
3. Lang J. Urban Design: A Typology of Procedures and Products. Tehran: Tehran University; 2007.
4. Appleyard D. Streets can Kill Cities: Third World Beware 2002. 73-83 p.
5. Chris S, Ffion T. From pitch to plinth: documenting the UK's football statuary. Sculpture Journal. 2013.
6. Luke H. "The Art of Football: Visual Culture and the Beautiful Game, 1992-2016" 2016.
7. Stride CB, Vandenberg L. 'The art of face-saving and culture-changing: sculpting Chinese football's past, present and future'. Sport In Society. 2018.
8. Afroozeh MSAD. Identifying the Ethical Components of Iranian Wrestlers. Research in Educational Sports. 2020;8(19):141-62.
9. Ebrahimi H. Comparative Study of Urban Sports Symbols in Iran and Selected Countries 2024.
10. Glanz K, Rimer B, Viswanath K, sojung k. Health behavior: theory, research and practice Trends in Olympic Pictograph Design: A comparative study using Olympic Games' Sports Symbols. San Francisco: Wiley Publishers; 2015.
11. Noorbala A, Nemani F, Yahyavi Dizaj J, Anvari S, Mahmoudpourazari M. The Disease Burden of Mental Disorders: A Study of Middle Eastern Countries During the Period 2000-2017. Scientific Journal of the Iranian Medical Council. 2020;38(1):19-26.
12. Smith C, editor Achieving the Unachievable: the Male Athletic in Hellenistic and Roman Art. The Australasian Society for Classical Studies Annual Conference; 2020; Dunedin, New Zealand.
13. Ma L, editor Development of China's urban leisure sports and existing Problems. International Conference on Informatization in Education, Management and Business (IEMB 2014); 2014.
14. Huan X. The Evolution of Urban Society and Social Changes in Sports, The economic reform was aimed at creating market institutions and converting the economy from an administratively driven command economy to a price-driven market economy Participation at the Grassroots in China. 2013.
15. Mahboub MR. The Impact of Urban Elements on the Identity of Urban Space. Journal of Architecture, Urban Planning, and Sustainable Development. 2014.
16. Osmond G, Phillips MG, O'Neill M. 'Putting up Your Dukes': Statues, Social Memory and Duke Paoa Kahanamoku. International Journal of the History of Sport. 2006;23(1):82-103.
17. Schultz J. 'Contesting the Master Narrative: The Arthur Ashe Statue and Monument Avenue in Richmond, Virginia.'. The International Journal of the History of Sport. 2011;28(8).
18. Rezaei F, Abbasi H, Moradi H. The Role of Symbols and Urban Elements in the Development of Tourism in Khorramabad. Geographical Studies Quarterly. 2021;2(1):125.
19. Keshkar S. The Application of Visual Signs of Sports and Physical Activity as a Tool for Promoting Sports in Television Series in Iran and Turkey. Scientific Quarterly of Advocacy, Management, and Sports Marketing. 2020;1(4).
20. Mostafavi S. Explaining the Place of Urban Signs in Preserving and Promoting Attachment to Place with Emphasis on Citizens' Mental Image. Journal of Urban Planning and Geography Research. 2018;6(2).
21. Salehi S. Examination and Recognition of Types and Characteristics of Urban Elements. Journal of New Approaches in Islamic Studies. 2020;5.
22. Fischer CT. Qualitative research methods for psychologists: introduction to empirical studies CY - California: Academic Press; 2006.
23. Holloway I, Wheeler S. Qualitative research in nursing and healthcare. New York: John Wiley & Sons; 2013.
24. Mansourian Y. Seventy Practical Points in Designing and Implementing Qualitative Research. Journal of Information, Communication, and Knowledge Studies. 2012;15(8):68-75.
25. Hariri N. Focus Group as Qualitative Research 2015. 161-6 p.
26. Bagheri K. Approaches and Research Methods in the Philosophy of Education. Tehran: Research Institute for Cultural and Social Studies; 2010.
27. Papakonstantinou Z. The Athletic Body in Classical Athens: Literary and Historical Perspectives. The International Journal of the History of Sport. 2012;29(12):1657-68.